

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU BUDOWNICTWA, URBANISTYKI I ARCHITEKTURY

z dnia 17 maja 1961 r.

w sprawie projektowania publicznych rozmownic telefonicznych w mieszkaniowym budownictwie osiedlowym.

Na podstawie § 2 ust. 1 pkt 2 lit. a) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury (Dz. U. Nr 38, poz. 225), w związku z koniecznością rozbudowy sieci rozmownic telefonicznych w mieszkaniowym budownictwie osiedlowym i udostępnienia ich szerokim rzeszom mieszkańców miast i osiedli, zarządza się, co następuje:

§ 1. Uzgodniona w założeniach projektu ilość rozmownic telefonicznych jest podstawą do opracowania w planie zagospodarowania terenu budowy osiedla mieszkaniowego sieci rozmownic telefonicznych, przy czym jednostka projektująca jest zobowiązana uzgodnić w tym planie lokalizację szcze-

gółową sieci rozmownic telefonicznych z właściwą terenową dyrekcją okręgu poczty i telekomunikacji. Dowodem uzgodnienia jest odpowiednia adnotacja uczyniona w planie zagospodarowania terenu budowy osiedla mieszkaniowego, na którym zaznaczono lokalizację szczegółową sieci rozmownic telefonicznych.

§ 2. Terenowa służba architektoniczno-budowlana przy akceptacji planu zagospodarowania terenu budowy osiedla mieszkaniowego jest zobowiązana do kontroli, czy i w jakim zakresie uzgodnienia przeprowadzone z dyrekcją okręgową poczty i telekomunikacji w zakresie programowania i projektowania sieci rozmownic telefonicznych zostały uwzględnione w tym planie.

§ 3. Przy zatwierdzaniu wstępnego projektu architektonicznego budynku, w którym przewiduje się publiczną rozmownicę telefoniczną, należy stwierdzić, że rozmownica jest wykonana zgodnie z wytycznymi, o których mowa w § 6 niniejszego zarządzenia, bądź według projektu typowego.

§ 4. Dyrekcje okręgów poczty i telekomunikacji mogą uprawnienia swoje w zakresie uzgadniania założeń projektowych i planów zagospodarowania terenu budowy osiedla mieszkaniowego przekazać podległym sobie jednostkom terenowym, powiadamiając o tym właściwą dyrekcję budowy osiedli robotniczych.

§ 5. Plany zagospodarowania terenu budowy osiedla mieszkaniowego, uzgodnione w myśl §§ 1 i 2 z Ministerstwem Łączności lub podległymi mu organami, są podstawą do opracowania dalszych faz dokumentacji i nie mogą ulegać przeróbkom w zakresie projektowania rozmownic telefonicznych na skutek zmiany stanowiska użytkownika.

§ 6. Podstawą do programowania i projektowania publicznych rozmownic telefonicznych są: „Wytyczne programowania i projektowania publicznych rozmownic telefonicznych”, stanowiące załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 7. Przy projektowaniu publicznych rozmownic telefonicznych w mieszkaniowym budownictwie osiedlowym należy odpowiednio stosować przepisy zarządzeń Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury:

- 1) z dnia 1 lutego 1961 r. w sprawie organizacji i trybu uzgadniania i zatwierdzania opracowań i projektów typowych należących do zakresu działania Biura Projektów Typowych i Studiów Budownictwa Miejskiego, Biura Studiów i Projektów Typowych Budownictwa Przemysłowego i Biura Studiów i Projektów Wzorcowych Budownictwa Wiejskiego,
- 2) z dnia 15 lutego 1961 r. w sprawie trybu uzgadniania i opiniowania typowej dokumentacji projektowo-kosztorysowej przez niektóre organy administracji państwowej,
- 3) z dnia 21 lutego 1961 r. w sprawie trybu opiniowania i uzgadniania indywidualnej dokumentacji projektowo-kosztorysowej.

§ 8. Przepisy zarządzenia nie mają zastosowania do obiektów budowlanych, dla których projekty planów zagospodarowania terenu budowy osiedla mieszkaniowego oraz projekty wstępne architektoniczne budynku zostaną zatwierdzone do dnia 31 lipca 1961 r.

§ 9. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

2. Traci moc obowiązującą zarządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej i Ministra Łączności z dnia 18 października 1955 r. w sprawie projektowania i realizacji publicznych rozmownic telefonicznych w budownictwie osiedlowym „ZOR”.

Przewodniczący Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury: *S. Pietrusiewicz*

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z dnia 17 maja 1961 r. (poz. 230).

WYTYCZNE PROGRAMOWANIA I PROJEKTOWANIA PUBLICZNYCH ROZMOWNIC TELEFONICZNYCH

I. Wytyczne dotyczą publicznych rozmownic telefonicznych przeznaczonych wyłącznie do rozmów miejscowych i okręgowych obsługiwanych przez automaty telefoniczne.

II. Publiczne rozmownice telefoniczne należy lokalizować na następujących zasadach:

- 1) W osiedlach mieszkaniowych na każde 2—5 tysięcy mieszkańców należy przewidywać jedną publiczną rozmownicę telefoniczną czynną przez całą dobę. Rozmownicę należy lokalizować w zasadzie w środku obsługiwanego rejonu przy placach i przystankach komunikacji miejskiej.
- 2) Arterie o charakterze wielkomiejskim (przelotowym) powinny w zasadzie posiadać publiczne rozmownice telefoniczne czynne przez całą dobę, zlokalizowane w odstępach do 1 kilometra. Należy je zwłaszcza lokalizować w sąsiedztwie postojowych parkingów taksówek.
- 3) Niezależnie od powyższych zasad lokalizacyjnych należy projektować publiczne rozmownice telefoniczne w lokalach publicznych, w szczególności w kinach, zakładach żywienia zbiorowego, aptekach i domach towarowych obok dyżurek nocnych, umieszczając je blisko drzwi wejściowych przy szatniach.

III. Rozróżnia się trzy rodzaje publicznych rozmownic telefonicznych:

- 1) wolno stojące, czynne całą dobę,
- 2) wbudowane — samodzielne, czynne w zasadzie w ciągu dnia, a w braku wolno stojących — również w nocy,
- 3) wbudowane lub umieszczone w lokalach publicznych, czynne w godzinach, w których te lokale są dostępne dla publiczności.

IV. Publiczne rozmownice telefoniczne należy projektować tak, by mogły być stałe pod kontrolą. W tym celu należy stosować ścianki ze szkła, oszklone drzwi, rozmownice telefoniczne wolno stojące sytuować w miejscach widocz-

nych, rozmownice zaś wbudowane — obok kiosków, dyżurek itp.

V. Rozmownice wolno stojące.

- 1) Rozmownice wolno stojące opracowuje jako typowe Ministerstwo Łączności.
- 2) Rozmownice powinny mieć w przekroju poziomym w zasadzie kształt kwadratowy.
- 3) Powierzchnia podłogi w rozmownicy w świetle nie może być mniejsza niż 1 m², a najmniejszy wymiar rzutu podłogi powinien wynosić w świetle 0,9 mb.
- 4) Wysokość rozmownicy powinna wynosić 2,20—2,50 m w świetle.
- 5) Konstrukcje rozmownic należy projektować z kształtowników stalowych.
- 6) Ściany do wysokości 35 cm należy projektować z blachy grubości 2 mm, a od wysokości 35 cm do sufitu ze szkła przezroczystego lustrzanego, nie szlifowanego, grubości 4—6 mm w szproszach. Na ścianie przeciwległej do drzwi na wysokości 1,30 m należy umieścić twardą płytę spilśnioną lub drewnianą wysokości 40 cm i szerokości 35 cm — do zawieszenia aparatu telefonicznego, a 10 cm poniżej aparatu telefonicznego należy umieścić przez całą szerokość pomieszczenia półkę drewnianą głębokości 25 cm.
- 7) Drzwi metalowe obite blachą i oszklone jak w pkt 6 w szproszach od wysokości 35 cm powinny być zaopatrzone w zamek zastawkowy, olejowy automat do zamykania drzwi oraz powinny być zamykane na zatrask kulkowy.
- 8) Dach należy projektować z blachy.
- 9) Podłogę należy projektować z płyt terakotowych ze spadkiem w kierunku wejścia i z otworem przy wejściu dla umożliwienia ścieku. Poziom podłogi przy ścianie naprzeciw wejścia powinien być od 3—5 cm wyższy

- od poziomu przy wejściu. Przed wejściem do rozmownicy należy umieścić wycieraczkę metalową.
- 10) Należy zaprojektować podejście do najbliższej szafki lub studzienki sieci telefonicznej rozdzielczej na podłączenia kabla.
 - 11) Oświetlenie powinno być projektowane elektryczne zasilane z najbliższej latarni ulicznej, zapalane i wygaszane równocześnie z latarnią uliczną. Lampę plafonową należy projektować z siatką ochronną.
 - 12) Wentylacja rozmownicy powinna być grawitacyjna poprzez otwory w drzwiach na dole i u góry.
 - 13) Rozmownica powinna posiadać widoczny napis „Telefon” — prześwietlony w nocy przez podłączenie do latarni ulicznej.
 - 14) **Dopuszcza się umieszczenie na zewnątrz rozmownic: zegarów, znaków komunikacji miejskiej oraz uchwytów do dekoracji ulicznej.**

VI. Rozmownice wbudowane — samodzielne (dostępne bezpośrednio z ulicy).

Do projektowania rozmownic telefonicznych wbudowanych — samodzielnych należy stosować analogicznie wytyczne do projektowania rozmownic wolno stojących z następującymi zmianami:

- 1) wytyczne zawarte w ust. V pkt 5, 10 i 14 nie mają zastosowania;
- 2) nad rozmownicą należy projektować pawłacz do użytku kiosku, dyżurki lub innego lokalu sąsiadującego z rozmownicą;
- 3) ściany powinny być wyłożone boazerią lub płytkami zmywalnymi, sufit tynkowany i malowany olejno;
- 4) ścianę między rozmownicą a kioskiem, dyżurką lub innym lokalem sąsiednim — dla umożliwienia kontroli — należy oszkląć i zabezpieczyć stałą kratą żelazną;
- 5) **rozmownice należy podłączyć do sieci instalacji elektrycznej i telefonicznej budynku;**

- 6) **w rozmownicy należy przewidzieć wentylację grawitacyjną.**

VII. Rozmownice wbudowane lub umieszczone w lokalach publicznych.

Do projektowania rozmownic w lokalach publicznych należy stosować analogicznie wytyczne jak do projektowania rozmownic wolno stojących z następującymi zmianami:

- 1) Rozmownice w lokalach publicznych można zaprojektować we wnękach lub jako kabiny wolno stojące.
- 2) Nie należy stosować ust. V pkt 9 i 13, a do rozmownic umieszczonych we wnękach również ust. V pkt 4.
- 3) Kształt rozmownic i materiał ścian zewnętrznych należy dostosować do wnętrza lokali, przy czym zaleca się, aby do wysokości 35 cm stosowane były ściany szklane w szprosach. Od tej wysokości należy w każdym razie oszkląć drzwi, by zapewnić możliwość wglądu do rozmownicy z zewnątrz przez szybę.
- 4) Ściany i sufit w rozmownicach projektowanych we wnękach należy wykonać w części nie oszklonej zgodnie z ust. VI pkt 3. W kabinach wolno stojących ściany i sufit należy w zasadzie projektować ze szkła lub z drzewa.
- 5) Należy przewidzieć w rozmownicach izolację dźwiękochłonną.
- 6) Podłoga powinna być projektowana z płyt terakotowych lub taka sama jak w danym lokalu.
- 7) Nad rozmownicami należy w miarę możliwości zaprojektować pawłacz.
- 8) Rozmownice należy podłączyć do sieci instalacji elektrycznej i telefonicznej budynku.
- 9) Należy projektować zapalanie i wygaszanie światła w rozmownicy przy pomocy wyłącznika umieszczonego na zewnątrz rozmownicy.
- 10) **W rozmownicy należy przewidzieć wentylację grawitacyjną.**